

33. За тѣло-то са изнамерили че-
вѣцы-те две художества (заната), едно-
то е лѣкарство-то, а другото е движение-то
[мърданіе] мѣлесно, отъ кои-то, перво-то
причинява на тѣло-то здравіе, а друго-то
крепость. А на слабость-та и на душев-
ны-те страсти е сама философія лѣкар-
ство. Чрезъ нейна-та помощъ може да се
научимъ да познаваме, що е хѣбво, що е
рѣжно [грозно], що е право, що ни е пра-
во вкрайцѣ, що треба да избираме, що ли
да отфрѣляеме, соズ каква должностъ про-
тивъ Бога, родителей, старыхъ, законовъ,
началниковъ, приятелей, спрѣговъ, детей
и рабовъ да се обхождаваме; Философія-та
ны учи да се боимъ отъ Бога, родители-
те да почитаме, на стары-те честь да от-
даваме, на закони-те да се повинуваме,
на началиици-те да се покоряваме, прият-
ели-те да обичаме, противъ спрѣгъ цѣ-
ломъдренни да бѣдемъ; противъ детей нѣж-
ни [смирені], а противъ рабовъ твърде
остро да не постѣпваме; и що е юще нѣжд-
нѣйшѣ? въ щастїе-то [тѣрск. касметѣ] да
нїе человѣка многъ радостенъ, въ нещастїе-